

Núm. 205
MAIG/JUNY 2011

lluita

obrera

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

- **Mercat de treball, amb més aturats, menys prestacions i més precarietat**
- **S'encén l'espurna de la indignació entre el jovent**
- **La Confederació Europea de Sindicats aposta per la unitat d'acció sindical transnacional**

Prou retallades!
Els nostres drets
no es toquen

MAIG-JUNY 2011

ENTREVISTA 4

José M. Fernández Seijó, jutge: "Seria raonable que l'Estat donés una segona oportunitat i permetés a la gent no perdre l'habitatge"

FEDERACIONS 6-7

La conflictivitat a les empreses es manté per la defensa dels llocs de treball

La reactivació de l'economia no és possible sense un canvi en el model productiu de la construcció

OCUPACIÓ 9

Radiografia del mercat de treball: més aturats, menys prestacions, més precarietat

CONFLICTE SOCIAL 10-11

Mobilitzacions contra les retallades

Les xifres de la tisorada

ACCIÓ JOVE 12

S'encén l'espurna de la indignació dels joves

DONA 13

La salut de dones i nenes, una qüestió de recursos i drets

INTERNACIONAL 15

Ignacio Fernández Toxo, nou president de la Confederació Europea de Sindicats

ELECCIONS SINDICALS 17

CCOO, primer sindicat a Catalunya i Espanya després del gruix de renovacions

MACEDÒNIA 19

REFLEXIÓ: Indigneu-vos

CALENDARI: Festes laborals 2012

editorial

De la indignació a l'acció

La situació econòmica continua sent molt complicada. La crisi és més profunda i llarga del que es preveia en un principi i les polítiques d'austeritat allarguen la recessió. L'ajustament s'està fent en forma de pèrdua de drets laborals i socials: increment de l'atur, baixades de sou, precarietat laboral, retallades de serveis públics...

Els causants de la crisi, que continuen amb els mateixos guanys personals de sempre, són els que marquen les polítiques de retallada i de pèrdua de drets. No s'han assumit responsabilitats i els que es van beneficiar de l'especulació ara no tenen cap escrúpol a l'hora de demanar diner públic per tancar el forat que han generat.

Es continuen abaixant impostos a les persones que més guanyen i l'especulació financera continua sense controls ni taxes que la gravin. Els poderosos, en nom dels "mercats", segueixen utilitzant el poder polític i els mitjans de comunicació al servei de la seva cobdícia, aclaparant la ciutadania amb els seus missatges per evitar-ne la reacció.

La indignació i el rebuig social són una evidència i s'ha demostrat àmpliament: electoralment, amb el vot en blanc i nul, l'abstenció, la davallada socialista; laboralment, amb les mobilitzacions de treballadors i treballadores a moltes empreses, amb la vaga general del 29-5, i socialment, amb les manifestacions del 14 de maig a Barcelona, entre d'altres, en contra de les retallades del Govern de la Generalitat i amb les acampades a diverses ciutats per exigir democràcia real.

La indignació és necessària però no és suficient per capgirar les coses. Hem de passar de la resignació, del "no hi ha res a fer", a l'acció. La resignació és passiva, paralitza, i ara cal actuar, des de la diversitat de realitats i situacions, però tots i totes empenyent en la mateixa direcció.

No ens podem permetre la passivitat, la paràlisi i la disgregació entre nosaltres. Tenim un objectiu: no volem acabar aquesta crisi amb menys drets. I tenim propostes per fer-ho possible en l'àmbit laboral, social, fiscal, a Catalunya, a l'Estat, a Europa, al món.

Necessitem que tothom hi posi el seu gra de sorra i que no ens deixem arrossegar per la resignació i l'individualisme en què ens volen situar els que manen. Perquè la història la fan les persones que no estan disposades a perdre. ■

La CEOE dinamita la reforma de la negociació col·lectiva

Finalment i després de mesos de negociacions sindicats i patronal no van arribar a un acord en relació amb la negociació col·lectiva.

Imatge de la trobada cedida per la CEOE

La patronal CEOE va decidir dinamitar un document que ja estava acceptat per totes les parts i on es modificaven les regles generals que afecten la negociació dels convenis col·lectius a tot Espanya per adaptar-les a la situació de crisi econòmica i social que estem vivint actualment. La CEOE no es va atrevir a fer aquest pas, sobretot després de les eleccions del 22 de maig, que anuncien un gir cap a la dreta de la política espanyola.

El que podria haver estat i no va ser

Un dels aspectes més destacats del document era la limitació del temps de negociació dels convenis col·lectius. En resum, es tractava que en el procés per arribar a un acord en els convenis es disposés d'un temps màxim per discutir-los i que, si un cop transcorregut aquest temps empresaris i treballadors no s'entenen, es resolgueren els conflictes davant d'un àrbitre o mediador imparcial.

La idea era que totes dues parts acceptessin les condicions proposades pels mediadors amb l'objectiu de treure dels tribunals els més de 350.000 conflictes laborals existents actualment en els jutjats socials.

Sorprenentment, i quan tot semblava encarat a l'acord, la CEOE va presentar un darrer document que recollia temes inacceptables per a CCOO i UGT i que ja havia retirat, com la denominada ultraactivitat dels convenis o decaïment del conveni quan no existeix acord per a la seva renovació, la inaplicació del conveni al personal que desenvolupa alguna tasca de direcció i organització del treball i als treballadors dependents d'un autònom en empreses de menys de sis treballadors.

La reforma per a la negociació col·lectiva també recollia altres temes d'interès, com ara la flexibilitat interna, l'absentisme laboral, el paper de les mútues d'accidents o la desvinculació d'un conveni, entre d'altres. Pel que fa a les mesures de flexibilitat interna, el possible acord recollia que els convenis han d'estar en un procés d'evolució permanent. Així, des del moment en què el signen els agents socials fins a la data en què deixa de ser vigent es podrien realitzar canvis en la jornada, els sous o l'activitat, per exemple, amb molta més facilitat.

Contra l'absentisme laboral

Davant la bona predisposició que semblava que tenia la CEOE a retirar del document els aspectes més durs, CCOO i UGT havien acceptat negociar un apartat dedicat a les mútues i a l'absentisme laboral. Era la primera vegada que sindicats i patronal intentaven reduir de manera conjunta els problemes derivats de l'absentisme laboral injustificat.

D'aquesta manera, el text reconeixia que les mútues d'accidents laborals s'implicarien més en les baixes per malaltia comuna i col·laborarien en la seva curació en la mesura del possible. A més, també s'incorporava el fet que els convenis podrien incloure diverses mesures per reduir l'absentisme.

Quan tot semblava encarat a l'acord, la CEOE va presentar un darrer document que recollia temes inacceptables per a CCOO i UGT i que ja havia retirat

L'acord també recollia la possibilitat que les empreses es poguessin desvincular d'un determinat conveni sectorial, deixant de complir-lo, per poder obrir les negociacions d'un conveni d'empresa. Per fer-ho, però, l'empresari i els treballadors s'haurien de posar d'acord.

CCOO considerava que l'Acord per a la negociació col·lectiva podia ajudar de manera important en el procés de negociació de molts convenis arreu del país. A més, també es pensava que es tractava d'un bon acord, ja que s'aconseguia en un moment d'especial dificultat tant per als treballadors com per a moltes empreses per culpa de la crisi econòmica que patim. En el moment de tancar aquesta edició del *Lluita Obrera* el Govern es disposava a legislar basant-se en els aspectes on empresaris i sindicats ja havien mostrat el seu acord. ■ **Marc Contijoch**

“Seria raonable que l’Estat donés una segona oportunitat i permetés a la gent no perdre l’habitatge”

JOSÉ MARÍA FERNÁNDEZ SEIJÓ

És magistrat del Jutjat Mercantil núm. 3 de Barcelona

José María Fernández Seijó, a més de magistrat del Jutjat Mercantil núm. 3 de Barcelona, és membre de l’Executiva de Judges per a la Democràcia. Aquest jutge considera que, si s’ha pogut rescatar les entitats financeres, la llei també hauria de permetre rescatar les persones que perden el seu habitatge.

■ **El nostre ordenament jurídic permet, en una execució hipotecària, a més de perdre l’habitatge, el sobreendeutament familiar.**

En el nostre sistema se separa, d’una banda, el deute i, de l’altra, la garantia, de manera que tu demanes una quantitat prestada al banc i l’entitat financera et fa el préstec amb càrrec a unes garanties. Si aquestes són insuficients, la resta del deute continua vigent. Per això la gent no demana una hipoteca, el que demana és un préstec i dona com a garantia el mateix habitatge. Si el valor de l’immoble és superior al deute, aquest es cancel·la i el sobrant correspon al comprador. Però si l’habitatge no val per la quantitat suficient, ha perdut preu de mercat i es continua mantenint el crèdit. Aquesta és la dualitat del nostre ordenament jurídic. D’una banda, el crèdit i, de l’altra, la garantia.

■ **La xifra de persones que està perdent el seu habitatge augmenta. Com és possible que la llei espanyola permeti deixar una persona en situació d’exclusió social?**

Aquí el problema fonamental que existeix és que les entitats financeres estan pressionant molt el Govern perquè no hi hagi reformes legislatives gaire profundes. A principis de la crisi, l’any 2008, el Govern va articular un seguit de mesures destinades a rescatar les entitats financeres amb problemes de solvència. Aquestes mesures s’han anat renovant i, fins i tot, ampliant. Però el cert és que la Unió Europea i els mercats internacionals pressionen les entitats financeres i impedeixen que el Govern prengui mesures de rescat també per als particulars. Això significaria injeccions de diners similars a les que s’han fet als bancs.

■ **Quins serien els trets fonamentals d’una llei més justa per a la ciutadania en relació amb l’impagament d’una hipoteca? Què hauria de dir aquesta llei?**

Primer s’hauria de permetre des del principi que la devolució de l’immoble permetés saldar el deute, de manera que l’entitat se’l quedés pel preu de taxació, i no pel 50%, en la mesura que la taxació la fa la mateixa entitat financera. La segona mesura consistiria que a aquells que no volen perdre l’habitatge

se’ls tingués en compte la situació de crisi econòmica i se’ls permetés ajornar els pagaments, una espècie de convenis imposats per l’Administració. La tercera possibilitat seria l’anglosaxona: una segona oportunitat. És a dir, un cop el deutor ha fet tots els esforços per efectuar els pagaments i no ha pogut cobrir el deute, si és de bona fe i mai ha comès irregularitats, el mateix Estat li ha de permetre una segona oportunitat, cancel·lant una part dels deutes perquè continuï funcionant en la vida econòmica i social amb normalitat.

■ **Qui havia de fer el control necessari en la concessió d’hipoteques i no el va fer? El Banc d’Espanya, el Govern, les mateixes entitats financeres...?**

El Banc d’Espanya va actuar amb un rigor raonable, ja que des de l’any 2006 està advertint dels perills dels problemes estructurals del sistema hipotecari. El cert és que al Govern, malgrat que va intentar posar una mica d’ordre mitjançant la Llei del mercat hipotecari de l’any 2007, tampoc li podem imposar el control d’uns mercats en els quals normalment es defensa que no s’intervingui. La responsabilitat fonamental va ser de les entitats financeres, que en el moment de bonança econòmica van tenir molts beneficis i ara no estan disposades a democratitzar els perjudicis que ha provocat aquesta situació.

■ **Comencem a conèixer sentències en què els jutges es plantegen la inconveniència de no protegir els drets bàsics de ciutadania.**

En la mesura que no hi ha una reforma legislativa clara que permeti donar solucions justes als problemes de la gent, el jutges assagen diferents solucions, que són correctes per a un cas concret, però que sonen com a atípiques per a l'opinió pública. Molts cops ja es diu al Govern sobre aquest assumpte que, si no hi ha una solució global per a tots, una solució justa, raonable i equilibrada, aleshores cadascú quan vegi un proble-

**Que no te hipotequen la vida
ILP para que la entrega del piso
cancele la deuda**

“La dació en pagament que defensa la ILP per a la reforma de la Llei hipotecària és la punta de llança, però hi ha altres solucions equilibrades”

ma l'intentarà solucionar d'una manera intuïtiva o agafant-se a criteris de justícia material, criteris d'equitat. Aleshores això farà que apareguin resolucions dissonants o atípiques, que són fruit d'aquest estat d'opinió. Cal pensar que el jutge és un operador jurídic, però també és un operador social i, per tant, és sensible al que rep de la gent.

■ **Sembla difícil canviar la Llei hipotecària. El tema és tècnic o té a veure amb pressions de lobbies de poder, com les mateixes entitats financeres?**

El Govern té por que la solvència i la credibilitat del país davant dels mercats internacionals perdin crèdit. Es tem que, si hi ha un canvi legislatiu radical, el sistema aparegui com a menys segur i per tant la nostra solvència internacional es redueixi encara més. De fet, no hi ha una sola solució. Probablement les dacions en pagament podrien ser útils per a alguns supòsits, però segurament el raonable seria més la segona oportunitat: permetre a la gent que no perdés l'habitatge. La dació en pagament que defensa la ILP per a la reforma de la Llei hipotecària és la punta de llança, però hi ha altres solucions equilibrades, com ara que quan una persona és a l'atur no se li generin interessos, que se li permeti no pagar el deute, que pugui renegociar com ho fan les companyies. La dació en pagament hauria de ser l'última solució en casos molt extrems. El que passa és que hi ha pressions i també una debilitat del Govern. Quan a un Govern d'esquerres li toca fer política de dretes ho fa malament. Es nota que no té capacitat per fer polítiques progressistes en matèria econòmica i les polítiques no progressistes tampoc les fa bé.

■ **Haurem d'esperar un altre moment de bonança econòmica per fer el canvi de la Llei de les hipoteques?**

Probablement es produirà un ajustament, no pel canvi de la Llei hipotecària, però sí mitjançant la Llei concursal. De fet, el problema es dona en les hipoteques que s'han concedit entre els anys 2004 i 2007. El mateix mercat hipotecari, les entitats financeres, a finals de 2007 i principis de 2008, van canviar les seves polítiques de risc. En el fons, es tracta de solucionar un problema històric, i cal fer-ho, ja que, si no, s'està condemnant desenes de milers de persones a l'exclusió social. Les estan exclouent del mercat. És gent que no té incentius per treballar, ni per consumir i si no hi ha una solució legal, l'Estat haurà de donar una solució social a aquestes persones mitjançant subsidis o ajuts. Això tindrà un cost considerable per a l'economia. ■ **Emili Rey**

CCOO, contra la rebaixa fiscal als rics

CCOO de Catalunya ha criticat la decisió del Govern de la Generalitat de suprimir l'impost de successions per als familiars pròxims.

Sorprèn l'anul·lació d'aquesta mesura en un moment en què se succeeixen les retallades de drets i serveis per a la ciutadania i dels salaris dels treballadors públics. Per CCOO, el deute públic també s'ha d'equilibrar amb la recaptació d'impostos i no només retallant despesa pública.

En aquest sentit, també la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària, integrada per 24 entitats i organitzacions de la societat civil catalana, ha rebutjat la rebaixa fiscal als rics. No és admissible que el Govern del president Artur Mas, que apel·la a la “cultura de l'esforç”, apliqui aquest despropòsit en l'actual situació de crisi i de disminució dels ingressos fiscals per la qual travessa el país. La Plataforma, de la qual CCOO és entitat promotora, ha instat la ciutadania a oposar-se a les retallades socials i a defensar l'estat del benestar.

Abolició dels paradisos fiscals

A més, CCOO està donant suport a la campanya per un impost a les transaccions financeres i a l'abolició dels paradisos fiscals, una de les principals vies per a l'evasió fiscal. Per això va donar suport a la concentració impulsada pel Col·lectiu Inflexió a la plaça de Catalunya de Barcelona, en el marc de les mobilitzacions del 14 d'abril contra les retallades als serveis públics. Aquesta posició de CCOO de Catalunya expressa la voluntat de defensar una fiscalitat solidària, que garanteixi uns ingressos suficients per tenir serveis públics forts i de qualitat, fent possible una societat més justa i cohesionada. ■

La conflictivitat a les empreses es manté per la defensa dels llocs de treball

La direcció de Derbi ha confirmat la decisió de presentar un ERO per al tancament de les plantes que té a Martorelles i que ocupen 200 persones, adduint causes econòmiques, productives i organitzatives. Al tancament d'aquesta edició s'havia prorrogat el període de consultes de l'expedient, ja que, en opinió dels sindicats, el comptes presentats per l'empresa per justificar el tancament no estaven gaire clars. La plantilla ha continuat amb les mobilitzacions, entre les quals una manifestació fins a la seu del consolat italià a Barcelona, on van lliurar una carta adreçada al president i director executiu del grup Piaggio. Yamaha, en canvi, ha decidit retirar l'expedient presentat per tancar la seva planta catalana, en una decisió que dona la raó als plantejaments de CCOO, que defensava que no existien causes objectives que justificuessin l'expedient. La direcció de Yamaha, però, continua capficada amb el tancament de la seva empresa a Catalunya. D'altra banda, els treballadors d'Alstom es van manifestar per reclamar a l'empresa i a la Generalitat el compliment dels acords tecnològics, signats el 2007 i renegociats el 2010. La plantilla també recla-

Alstom vol retallar la plantilla de Santa Perpètua. © M.J.Mora

mava a l'Administració catalana mesures per garantir el futur de la indústria ferroviària a Catalunya. Recordem que Alstom va anunciar al mes de març la seva decisió de retallar la plantilla de la fàbrica de Santa Perpètua de Mogoda.

El problema de les externalitzacions

L'Ajuntament de Vidreres ha incomplert la sentència del Jutjat Social núm. 3 de Girona, que l'obligava a readmetre els dos treballadors de la brigada municipal externalitzats il·legalment a una empresa de neteja. Al mateix temps, CCOO ha exigit la readmissió immediata dels 5 treballadors (d'un total de 13) del Servei de Toxicomanies de l'Hospital de Calella, acomiadats després de subrogar aquest servei a una empresa privada, un cop la Corporació de Salut del Maresme i la Selva assegurés que l'operació no suposaria cap pèrdua de llocs de treball. ■

CLÍNICA LONDRES

MEDICINA Y CIRUGÍA PLÁSTICA

MÉDICOS QUE SÓLO PIENSAN EN TU SALUD

C/ Roselló, 231 Barcelona • 933 68 39 98
 C/ Calvet, 24-26 Barcelona • 934 39 16 96
 C/ Plaça Lluís Casassas, 6 Sabadell • 937 24 92 62
 C/ Enric D'Ossó, 2 Tarragona • 977 24 92 62

Miguel Paniagua, adelgazó 47 kg. gracias al Programa Kilow

PRIMERA CONSULTA
 MÉDICA GRATUITA
 902 12 33 66

Unidad de medicina estética • Unidad de cirugía estética • Unidad de obesidad

OFERTA EXCLUSIVA PARA **CCOO**

PIERDE PESO Y ENCUENTRA TU EQUILIBRIO IDEAL

Disfruta tú y tus familiares directos del precio especial para **AFILIADOS/AS DE CCOO CATALUNYA** en los tratamientos de adelgazamiento de Clínica Londres, donde un MÉDICO EXPERTO TE ACOMPAÑARÁ Y GUIARÁ EN TODO EL PROCESO DE ADELGAZAMIENTO para conseguir el peso ideal que tu cuerpo necesita. Y ahora, sólo de junio a agosto disfruta de esta exclusiva promoción. Imprescindible acreditación en la primera visita a la clínica.

15% dto. en el resto de tratamientos de medicina estética

TRATAMIENTOS ESPECIALES	TARIFA PRIVADA	TARIFA CCOO CATALUNYA	PROMOCIÓN CCOO CATALUNYA DE JUNIO A AGOSTO
PROGRAMA KILOW TRATAMIENTO CON BALÓN INTRAGÁSTRICO*	5.825 €	5.220 €	4.875€

* Incluye 2 años de seguimiento médico y psicológico.

TARIFAS Y PROMOCIÓN VÁLIDAS SÓLO EN CATALUÑA

902 12 33 66
 www.clinicalondres.com

CCOO dóna suport a la transformació de “la Caixa”

En l'assemblea general de “la Caixa”, celebrada el 28 d'abril passat, CCOO va votar a favor de la transformació de l'entitat. Amb CaixaBank es crea un banc instrumental per a l'exercici indirecte de l'activitat financera de “la Caixa” a partir de Criteria.

El sindicat valora positivament que en aquesta transformació es recullin els condicionants necessaris per fer un canvi amb garanties per a la societat i la plantilla.

Així, “la Caixa” mantindrà el seu compromís social de desenvolupament econòmic del territori o de suport al teixit empresarial. També es dóna la garantia de control per part dels òrgans de govern de “la Caixa” en tot moment. Finalment, la plantilla té garantida ocupació i condicions laborals amb la pertinença al Conveni col·lectiu de les caixes d'estalvis. ■

La reactivació de l'economia no és possible sense un canvi en el model productiu de la construcció

CCOO alerta que la reactivació del sector de la construcció passa per canviar el model productiu, establir un nou marc de relacions laborals, replantejar-se el model formatiu i impulsar la lluita contra la sinistralitat laboral.

Deteriorament de les condicions laborals en els sectors de les TIC i dels contact centers

CCOO ha denunciat que les grans empreses contractistes de serveis TIC (tecnologies de la informació i la comunicació) i de *contact centers* (atenció telefònica al client) rebaixen els costos i les condicions dels treballadors.

D'una banda, la patronal del sector i algunes empreses de les TIC impe-

deixen l'avanç cap a l'acord del conveni col·lectiu; de l'altra, la patronal dels *contact centers* mostra diferents excuses per no signar el conveni: manca de previsió de l'IPC, reforma laboral, crisi econòmica...

Per això, la federació COMFIA de CCOO ha convocat concentracions davant diferents empreses clients —Gas Natural, Telefònica i CatalunyaCaixa—, que, juntament amb l'Administració pública, també són responsables del deteriorament de les condicions laborals i del bloqueig de la negociació col·lectiva. ■

El necessari canvi de model productiu en la construcció requereix la participació de tots els agents que hi intervenen i s'ha de basar en la industrialització, la innovació i l'eficiència —també des del punt de vista mediambiental—, la qualitat i l'aportació de valor afegit als productes, el replantejament dels criteris per a l'adjudicació de l'obra pública, l'ordenació de l'ús del sòl o l'impuls d'un observatori permanent de la construcció. En definitiva, es tracta de ressituar l'activitat de cadascun dels agents i les relacions socials i econòmiques per dissenyar un model eficient, estable i segur.

Nou model de conveni col·lectiu

A més, cal dotar el sector d'un nou marc de relacions laborals, que entengui la construcció de manera més àmplia, considerant l'obra de construcció —l'objecte final de l'activitat— en tota la seva extensió. Aquest nou model de relacions laborals ha de comportar un nou model de conveni col·lectiu per al sector de la construcció a tot Catalunya, que incorpori, entre d'altres, un nou contracte estable de treball.

És igualment imprescindible repensar el model formatiu en el sector, amb la creació d'un contracte programa de formació, de durada triennal, desenvolupat per l'Administració, conjuntament amb patronal i sindicats, i que es vehiculi, principalment, a través de l'Institut Gaudí de la Construcció. Tot això sense oblidar integrar la prevenció de riscos laborals, amb mesures que ja van ser consensuades al voltant de la mesa constituïda per assolir l'anomenat Pacte nacional contra la sinistralitat en el sector de la construcció. ■

Èxit rotund en la recollida de signatures contra la reforma laboral

La recollida de signatures per a la iniciativa legislativa popular (ILP), que han impulsat CCOO i UGT contra la reforma laboral, ha estat un èxit rotund. Així, les 500.000 signatures necessàries per fer-la tirar endavant han estat aconseguides només per CCOO a tot Espanya en tan sols un mes i mig.

A Catalunya, en el moment d'escriure aquestes línies, s'ha arribat a la xifra de 100.000 signatures recollides. Són les dels milers de ciutadans i ciutadanes que volen que es canviïn els aspectes negatius de la reforma laboral i es reorientin les polítiques econòmiques i socials del Govern.

El conjunt de signatures s'ha presentat a la Junta Electoral Central per validar-les, abans de fer-les arribar al Parlament.

A continuació, aquest disposarà de 6 mesos per tramitar les modificacions necessàries que cregui oportunes en relació amb la reforma laboral.

Treball estable

Amb la ILP es vol promoure la creació de nous llocs de treball estables i de qualitat, combatre la precarietat laboral, fomentar els contractes indefinits i disminuir els efectes negatius de la crisi econòmica.

A més, també es pretén substituir de manera progressiva l'actual model de producció per un altre que fomenti la competitivitat de les empreses, innovant tecnològicament i potenciant la formació dels treballadors i les treballadores.

Amb el gran nombre de signatures recollides es demostra, una vegada més, el

lideratge sindical de CCOO i l'existència d'una gran part de la població que està en contra de les mesures legals de la reforma laboral. ■

CCOO ha recollit a Catalunya prop de 100.000 signatures

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb europa, amb el món.

Barcelona Europa

El Port de Barcelona és un port preparat per al futur. Perquè té una **plataforma de comerç electrònic innovadora, una eina de gestió en línia** que ens permet eliminar el paper i accelerar processos. Perquè **està creixent dia rere dia**, ampliant espais, multiplicant recursos, **generant més i més activitat**. En poques paraules, perquè s'ha convertit en un port amb **més capacitat, flexibilitat i sostenibilitat**. Descobreixi una de les connexions més avançades d'Europa.

Una connexió mai vista

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Radiografia del mercat de treball: més aturats, menys prestacions, més precarietat

Les retallades dels serveis públics faran que augmenti el nivell d'atur i empitjoraran la qualitat de l'atenció a la ciutadania

Que la reforma laboral no havia de solucionar els problemes del mercat de treball a casa nostra no era cap secret. Continuem sent incapaços de crear ocupació, creix el nombre d'aturats i aturades, s'esgoten les prestacions contributives i augmenta el nombre de llars amb tots els seus membres a l'atur.

Amb les dades de l'Enquesta de població activa del primer trimestre del 2011 a la mà, es constata la incapacitat del nostre mercat de treball per crear ocupació. La primera EPA de l'any indica que el nombre de persones aturades a Catalunya va augmentar un 5,9% respecte al trimestre anterior, és a dir, 40.800 aturats i aturades més. A Catalunya la taxa d'atur se situa ja en un més que preocupant 19%. Per províncies, oscil·la entre el 22,3% de Girona i l'11,8 de Lleida.

Pel que fa a la població ocupada, a casa nostra ha disminuït en un -1,1% respecte a l'últim trimestre del 2010, és a dir, hi ha 34.000 persones ocupades menys. Amb tot això, la taxa d'ocupació del primer trimestre del 2011 a Catalunya es va situar en el 51,6%.

Menys contractes

La destrucció de llocs de treball que ha comportat la crisi no només ha afectat els temporals, sinó també molts indefinits. Així, el primer trimestre del 2011 el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit va disminuir a tot l'Estat en més de 139.000, mentre que la contractació temporal es reduïa en 54.300 contractes respecte al trimestre anterior.

Ja durant el 2010 la contractació indefinida es va reduir, tant per als homes com per a les dones, però van ser aquestes les que van patir una reducció més accentuada. Així, durant el 2010 les dones van acumular 16.389 contractes indefinits menys respecte al 2009, mentre que els homes van veure disminuït el seu registre en 6.529 contractes. L'any 2010 es van signar a Catalunya 2.174.425 contractes, 97.345 més que l'any anterior. Aquest augment, però, va ser possible per l'increment de la contractació temporal.

Una altra dada preocupant és la referent a les prestacions per atur. A tall d'exemple, l'any 2010 s'iniciava amb prop d'un 62% de persones beneficiàries de prestacions contributives, però

© A. Ross

a finals d'any la proporció entre les contributives i les assistencials tendia a equiparar-se. Aquesta dada fa palès l'increment de l'atur de llarga durada, que fa que els aturats esgotin les seves prestacions contributives per desocupació i, per tant, augmentin les persones que perceben prestacions de tipus assistencial. I és que, per primer cop, es redueix el nombre de persones beneficiàries d'algun tipus de prestació sense que hi hagi una reducció del nombre de persones aturades, més aviat al contrari: durant el mateix període l'atur ha continuat tenint una tendència a l'alça. En aquest sentit, cal assegurar uns ingressos mínims de subsistència a aquells que hagin perdut l'ocupació.

Retirada de la reforma laboral

És ben clar que aquest escenari no millorarà mentre les polítiques públiques vagin encaminades, com està passant a Catalunya, a retallar despesa pública i, a la vegada, retallar també els ingressos, com ha passat recentment amb la pràctica eliminació de l'impost de successions a casa nostra. Les retallades dels serveis públics que està duent a terme el Govern de la Generalitat i que, ens temem, no han fet més que començar, només aconseguiran augmentar més encara els nivells d'atur i, alhora, empitjoraran la qualitat de l'atenció a la ciutadania.

Perquè la sortida de la crisi no vindrà per la via de la retallada dels serveis públics sinó amb un canvi de model productiu, amb una economia encaminada als sectors amb més valor afegit però, sobretot, amb el manteniment de l'ocupació. Per això, des de CCOO hem impulsat la iniciativa legislativa popular per a l'ocupació estable i amb drets, amb més de 750.000 signatures recollides arreu de l'Estat, per a l'eliminació dels aspectes més lesius de la reforma laboral, que, com dèiem, s'ha mostrat del tot ineficaç per arreglar els problemes del nostre mercat de treball, ja que ni crea ocupació ni redueix la precarietat existent. ■ **Núria Caelles**

Fort rebuig social a les retallades del Govern d'Artur Mas

La injusta tisorada social que està impulsant el Govern català, encapçalat per Artur Mas, està rebent un fort rebuig de la ciutadania en general i dels treballadors i les treballadores del sector públic en particular. Les constants protestes que estan tenint lloc a hospitals, centres educatius, ciutats catalanes, amb manifestacions, concentracions i altres mostres de rebuig convocades des de molts sectors socials i sindicals van tenir el seu punt àlgid en l'enorme manifestació del 14 de maig pels carrers de Barcelona.

Amb el lema de "Prou retallades! Defensem els serveis públics", més de 200.000 persones van mostrar la seva indignació davant l'atac més ferotge que ha viscut el nostre estat del benestar des de l'inici de la democràcia. Més de 200 entitats i organitzacions

socials, veïnals, ecologistes, sindicals, professionals, ONG, del món de la cultura, d'usuaris i consumidors de tot Catalunya, entre d'altres, van decidir dir prou a les retallades, rebutjar el desmantellament dels serveis públics i reclamar una sortida social a la crisi.

Un mes abans, el 14 d'abril, el Govern havia vist amb sorpresa la gran concentració convocada a la plaça de Sant Jaume pels sindicats dels diferents serveis públics de Catalunya, que va aplegar unes 20.000 persones, que van omplir de gom a gom la plaça de Sant Jaume i tots els carrers del voltant fins a col·lapsar totalment el centre de Barcelona. Un mar de bates blanques va mostrar com les retallades estan tocant drets molts sensibles de ciutadania.

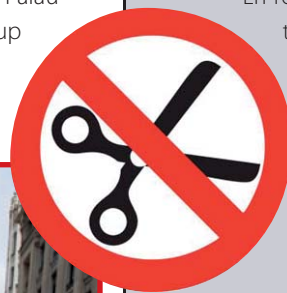
© M.J. Mora

Primer de Maig marcat pel rècord d'aturats

El Primer de Maig va servir també d'escenari per a una nova protesta contra les retallades, al temps que 40.000 persones demanaven a Barcelona ocupació digna, sobretot quan poques hores abans s'havia conegut la xifra de persones aturades a Espanya, de prop de 5.000.000, i a Catalunya, de més de 700.000. Les manifestacions es van estendre també a Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa.

La indignació arriba a tots els sectors de la societat, especialment als joves, amb una xifra d'atur gairebé del 50%. També la plaça de Sant Jaume, justament davant del Palau de la Generalitat, va ser el lloc escollit per un grup de joves per cridar que les retallades els havien deixat en calces. ■

Les xifres de la tisorada són contundents

En comptagotes i a conseqüència de la forta pressió social, el Govern de la Generalitat ha anat explicant en què consisteixen les retallades previstes. Retallades que afecten serveis essencials de la ciutadania, com la sanitat, l'educació o l'atenció a la gent gran, entre d'altres. La crisi econòmica sembla servir d'excusa per desmantellar el nostre estat del benestar. Els treballadors i les treballadores continuem pagant les factures d'una crisi que no hem provocat.

En la sanitat pública, mentre el Govern anava anunciant les possibles retallades, els gestors hospitalaris ja van iniciar el tancament d'unitats, que provoca l'allargament en les llistes d'espera per a visites, proves especialitzades i intervencions quirúrgiques. Ràpidament es va començar a notar la manca de llits per a ingressos urgents i es van produir tancaments d'unitats de cures intensives. La manca d'atenció hospitalària està afectant els centres d'atenció primària, que ja s'estan desbordant. La retallada no es queda només a tancar serveis, sinó que s'acomienen treballadors fixos i temporals, que poden superar els 3.000 efectius, sense comptar les contractacions que s'estan deixant de fer per cobrir baixes i vacances.

En l'ensenyament, l'enuig dels professionals de l'educació i de tota la comunitat educativa és significatiu. CCOO ha quantificat les retallades de plantilles en més de 3.600 llocs de treball. La Conselleria va intentar amagar que les plantilles de docents es veuran sensiblement reduïdes l'any vinent, però finalment va fer pública la trista realitat i va especificar la retallada centre per centre. La falta de professorat provocarà el curs vinent una massificació a les aules que impedirà l'atenció individualitzada dels alumnes, afectarà clarament la qualitat en l'educació i agreujarà el fracàs escolar a Catalunya. A més, s'estan paralitzant les construccions escolars, que eternitzen la utilització dels barracons, i s'han reduït els diners per al funcionament dels centres, que provoca dificultats per dotar de material didàctic per treballar a les aules i a secundària i, fins i tot, hi ha problemes per pagar la llum i l'aigua.

Les retallades abasten tot el ventall de serveis públics existents. No se salven els centres d'atenció a la infància i a la gent gran, la vigilància contra incendis dels boscos, la tramitació d'expedients o subvencions, el control sanitari dels aliments, el servei català d'ocupació i tot tipus de servei social ofert des dels ajuntaments.

Es retalla la prevenció dels accidents laborals

El personal tècnic habilitat de la Inspecció de Treball de Catalunya (ITC) ha demanat que s'assignin els recursos humans i econòmics necessaris per desenvolupar la seva tasca de vigilància i control de les condicions de treball per lluitar eficaçment contra la sinistralitat laboral. Actualment hi ha 55 tècnics habilitats, en lloc dels 75 previstos inicialment, i la Direcció General actual ha manifestat que té la intenció de retallar el nombre d'efectius aproximadament a la meitat. L'OIT estableix que, per a cada 10.000 treballadors i treballadores hi ha d'haver un inspector o inspectora de treball. A Catalunya, ara mateix, la ràtio és d'un inspector o inspectora per a cada 27.000 treballadors i treballadores. ■

S'encén l'espurna de la indignació

Durant els darrers mesos han sorgit diversos moviments de protesta vinculats, tot i que no únicament, als i les joves.

Es tracta de la resposta per la indignació que han provocat les mesures que s'estan prenent per sortir de la crisi, originada als mercats financers i especulatius, i que els governs ens estan fent pagar als treballadors i treballadores. Existeixen, per tant, motius de sobres perquè la societat manifesti el seu malestar, descontentament i indignació.

El cas de Joventut sense Futur n'és una mostra, com ho és també l'anomenat Moviment 15-M o indignats, que durant més de 15 dies han mantingut de manera estable, organitzada, pacífica i altament reivindicativa acampades a les places de les principals ciutats de l'Estat espanyol.

Aquests joves (i no tan joves) han volgut fer-se veure, trencar la imatge d'una societat adormida i indiferent, i cridar ben fort que ja n'hi ha prou. Prou de la creixent distància entre la política i la ciutadania. Prou de salaris i jubilacions milionàries dels banquers. Prou de precarietat laboral i atur, que, en el cas dels i les més joves supera ja el 40%.

Garantir el futur garantint el present

El que demanen aquests i aquestes joves és una oportunitat per al mateix present, però, sobretot, el que exigeixen és la necessitat de garantir aquest present per poder garantir el futur de totes i tots.

Acampada de la plaça Catalunya. ©MJ Mora

Han decidit rebel·lar-se. I ho han fet perquè, a hores d'ara no tenen res a perdre: existeix la constatació que la joventut més ben preparada de la nostra història serà la primera a fer un pas enrere pel que fa a drets laborals i socials, i, en conseqüència, la primera generació que viurà pitjor que els seus pares.

Potser d'aquí a unes setmanes, amb el pas dels dies i quan els mitjans de comunicació hagin trobat un altre tema estretlla, els indignats, la Joventut sense Futur i, en definitiva, les persones que han perdut la por a sortir al carrer i demanar el que consideren just, perdran interès i deixaran de ser notícia. Potser també

“Una sociedad que aísla a sus jóvenes, corta sus amarras: está condenada a desangrarse”. Kofi Annan, exsecretari general de les Nacions Unides

Avui, quan la nostra societat s'estava començant a dessagnar, davant d'un panorama juvenil on se'ns volia fer creure que predominava el “no hi ha res a fer”, els i les joves han decidit que ja no més. I han encès l'espurna.

la majoria del jovent acampat tornarà a casa i deixarà buits els carrers i les places. Però el que quedarà segur és aquesta espurna: el record que un dia ens vam atrevir a no tenir por i a dir prou. ■

Tània Pérez

La salut de dones i nenes, una qüestió de recursos i drets

L'informe de CCOO Estat de les polítiques de salut envers les dones a Catalunya d'enguany identifica que les veritables causes de la manca de recursos en polítiques de salut, sobretot les específiques envers les dones, no són solament econòmiques: hi ha factors ideològics importants en tot el que té a veure amb drets, així com l'eliminació d'alguns programes específics que milloraven la situació de les dones.

En el marc del 28 de maig, Dia Internacional d'Acció per a la Salut de les Dones, el manifest "La salut de les dones en temps de crisi" expressa que la crisi és una excusa per atacar el model de salut i d'atenció sanitària que afecta tota la població i especialment les dones com a usuàries i treballadores de la salut.

Propostes de millora

En el manifest es fan propostes de millora de l'atenció a les dones, respectant els desitjos i els processos naturals com l'embaràs, el part, la lactància i la menopausa, reduint l'excessiva medicalització i tecnificació que pateix el nostre sistema sanitari. Es demana prendre mesures per abordar la violència masclista en l'àmbit de la salut a Catalunya, així com desplegar i desenvolupar la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció de l'embaràs, impulsant un sistema pel qual les dones tinguin accés a una interrupció voluntària accessible, gratuïta i amb totes les garanties de seguretat, qualitat i confidencialitat. Cal que es

faci públic el mapa de centres acreditats que practican aquestes intervencions al territori, i cal regular l'objecció de consciència perquè no afecti les necessitats de les dones. Cal planificar la inclusió dels mètodes anticonceptius en la cartera de serveis de la xarxa pública, planificar el programa d'educació afectivosexual dins de l'ensenyament obligatori, i incrementar la presència de professionals de la psicologia en l'atenció primària, fent atenció individual i reduint la prescripció de psicofàrmacs, que representen una gran despesa farmacèutica i es destinen sobretot a les dones. És urgent també reduir el nombre de cesàries i, en general, l'aplicació a tots els hospitals de Catalunya de l'Estratègia d'atenció al part normal. I cal aplicar la moratòria respecte a la vacuna contra el virus del papil·loma humà, per innecessària i poc eficient, i millorar-ne la prevenció. ■ **Carme Catalán**

L'EPA evidencia la precària situació laboral de les dones

La presència de les dones en el mercat de treball, amb més dificultats de les desitjables, és una realitat i, fins i tot, en molts casos, el salari de la dona és l'únic que entra a casa. Això les converteix en les veritables caps de família. Amb tot, les dones continuen bregant amb ocupacions precàries, salaris més baixos (la famosa bretxa salarial), sostres de vidre i inexistents polítiques de conciliació, que, sobretot en el passat, abocaven moltes dones a tornar a deixar el món laboral amb el naixement del primer fill per exemple. Això explica, en part, que la taxa d'activitat de les dones, tot i augmentar en els darrers temps, sigui només del 56%, mentre que la dels homes arriba al 70%.

Amb l'inici de la crisi va començar a augmentar de manera important l'atur masculí però no perquè la situació de les dones hagués millorat sinó perquè la crisi va esclatar en sectors absolutament masculinitzats, com ara la construcció o la indústria. Això, i el fet que algunes dones es convertissin en població activa, semblava mostrar un escenari més amable, tot i que enganyós, per a elles.

Actualment, la crisi continua i la destrucció d'ocupació comença a atacar amb força també el sector de serveis i la funció pública, amb les retallades impulsades pel Govern. Aquests sectors, amb una presèn-

cia femenina més alta, estan començant a mostrar de nou una tendència a l'alça en l'atur femení. Les dades de l'Enquesta de població activa corresponents al primer trimestre del 2011 mostren com, mentre l'atur en els homes tendeix a estabilitzar-se (augmenta mig punt), el de les dones puja un 1,74%. En termes absoluts això representa, respecte a l'últim trimestre del 2010, el següent: 10.700 homes s'han quedat a l'atur, enfront de 30.300 dones. I si hi afegim que hi ha factors que condicionen l'accés al mercat de treball, la condició de dona jove, dona immigrada o dona amb discapacitat empitjora la seva perspectiva de deixar les files de l'atur. ■

CCOO demana polítiques que afavoreixin la convivència i la cohesió social als ajuntaments

Cal una política valenta i dinàmica per aïllar els discursos racistes i de discriminació entre ciutadans

El resultat de les eleccions municipals ha disparat l'alarma sobre l'augment del discurs racista i xenòfob que ha reeixit en una part de l'electorat. Puja Plataforma per Catalunya, puja el PP amb el seu discurs de criminalització de la immigració i alguns alcaldes d'altres partits han aconseguit conservar la majoria també gràcies al seu discurs contra la immigració. Les eleccions han de posar sobre la taula i en l'agenda de les forces polítiques democràtiques un debat seriós per salvar la convivència en la societat catalana. Les crides que hem fet els sindicats i les entitats socials per a la no-instrumentalització del fet migratori per guanyar vots o l'impuls del Pacte nacional per a la immigració no han tingut els efectes desitjats. Ens trobem davant una paràlisi en política d'immigració i ni les administracions ni la majoria dels partits democràtics volen

mullar-s'hi per no perdre rendibilitat electoral. S'ha de contrastar el discurs racista, i xenòfob, basat en les mentides i la por, amb un ampli moviment social i polític, que arribi als barris i als centres de treball, i que defensi els valors i els principis de la nostra democràcia, de la Constitució, de l'Estatut així com els principis fonamentals de la Unió Europea: la igualtat entre les persones.

Aïllar els discursos racistes

Cal una política valenta i dinàmica per aïllar els discursos racistes i de discriminació entre ciutadans, polítiques actives en els barris, que apropin la gent i desmenteixen els rumors i els estereotips. En definitiva, una política de pedagogia, acompanyada dels recursos suficients per desenvolupar la Llei d'acollida i per evitar la marginació i els guetos socials. La convivència i la cohesió social han de ser la prioritat de la política de totes les administracions i, sobretot, dels municipis. El que està en joc és el desenvolupament democràtic i pacífic de la nostra societat. No ens podem permetre el luxe que una força política utilitzi les mentides i fomenti l'odi amb frivolitat per guanyar vots, i ens quedem com si no hagués passat res. Per defensar la democràcia també s'han d'aplicar les lleis. ■ Ghassan Saliba

el servei assegurador de **CCOO**

Contracta ara la teva **Assegurança d'Auto** i aconsegueix...

Informa't a la teva delegació o truca'ns al **901 500 400**

La CES aposta per la unitat d'acció sindical a escala europea

El 12è Congrés de la Confederació Europea de Sindicats (CES) a Atenes va finalitzar amb l'elecció d'un nou secretariat, encapçalat per Bernadette Ségol, i d'una nova presidència, que correspondrà els propers quatre anys al secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo.

Tot i que la història de la CES està marcada per una llarga lluita i per algunes importants victòries i conquestes socials, la crisi econòmica i financera ha tornat a posar el cronòmetre a zero. Els reptes que té al davant la CES en aquests moments són crítics, crucials: construir una unitat d'acció sindical a escala europea,

que permeti recuperar la iniciativa i fer front a una ofensiva que atempta, com mai abans, contra els drets i les condicions de la classe treballadora.

Si bé el període de certa bonança que va precedir la crisi actual va crear molta

ocupació a Europa, aquesta va ser, majoritàriament, de baixa qualitat. No es va superar la segmentació del mercat de treball ni una disparitat d'ingressos que, en els darrers anys, ha posat molts treballadors i treballadores al límit de la pobresa, mentre que, d'altra banda, s'acumulava el capital. Actualment l'economia financera sembla que té la paella pel mànec. Els atacs especulatiu contra el deute d'alguns estats s'utilitzen com a argument per reduir els serveis públics, per fer pressió a la baixa sobre els salaris o per desfer el marc de relacions laborals. La governança europea intenta donar legitimitat i forma a aquest fenomen, que proposa les condicions i els drets laborals com a variable d'ajust per promoure la competitivitat entre estats.

La Confederació Europea de Sindicats demana una inversió d'un 1% del PIB per combatre l'atur, especialment el juvenil

Regulació dels mercats financers

Això amenaça els pilars de la societat del benestar i posa en risc el projecte d'integració d'Europa. Per això el congrés de la CES exigeix que es doni un senyal clar als mercats. Cal regular els mercats financers, eradicar els paradisos fiscals, limitar les bonificacions financeres i crear un sistema d'eurobons que permeti fer viable el pagament del deute dels estats. Un mercat únic de 500 milions de persones i una unitat monetària de més de 300 milions han de ser garantia suficient per trencar l'espiral actual, en la qual el preu del crèdit és la imposició de mesures que condemnin el creixement i impossibilitin el pagament del deute sobirà. L'economia europea en aquest moment no necessita sancions sinó estímuls. Per això, la CES demana una inversió d'un 1% del PIB per combatre l'atur, especialment el juvenil, i per reforçar la capacitat productiva i la creació de valor a escala europea.

La plena ocupació i de qualitat és, doncs, la prioritat per a la CES. Per fer justícia als 23 milions de persones aturades, per estimular el consum i la demanda interna, per millorar els ingressos públics, per desenvolupar el nostre model social. I per crear ocupació, el canvi de model productiu suposa una clara oportunitat. La transició justa a una economia verda necessita, però, un reforç de la negociació col·lectiva i del diàleg social. La competitivitat a escala global exigeix inevitablement més innovació i més capacitat en la indústria, i això requereix més concertació en l'àmbit del treball. Aquest serà el principal repte per al sindicalisme europeu els propers 4 anys: assolir el reconeixement que li correspon en un moment de davallada econòmica i social, i demostrar que Europa pot ser la solució als problemes actuals. Per aconseguir-ho, la CES haurà de reforçar el seu lideratge i convertir en realitat el lema del congrés d'Atenes: "Mobilitzar per l'Europa social". ■ Ricard Bellera

L'ànima no canvia

Des de fa més de cent anys, una ànima inquieta recorre el país per ajudar qui més ho necessita. De barri en barri, de carrer en carrer, de racó en racó, aquesta ànima viatgera ha anat invertint tot l'esforç, i tot el temps, a alleujar les necessitats de milers de persones i contribuir, d'aquesta manera, a millorar la societat.

Sense defallir, conscient que queda molt per fer, aquesta ànima vigorosa pensa posar-hi encara més ganes i recursos perquè moltes altres persones tinguin, en el futur, l'oportunitat de tornar a somriure.

I és que una ànima com aquesta, per més que passi el temps, no canvia mai.

Obra Social "la Caixa"

CCOO, primer sindicat a Catalunya i Espanya després del gruix de renovacions

Els resultats electorals fins avui ens consoliden com a primer sindicat a Catalunya, amb 24.787 delegats i delegades

Tot i que les eleccions sindicals tenen lloc de manera ininterrompuda, hi ha un període que anomenem de concentració que va des de setembre del 2010 fins a desembre del 2011, i molt especialment entre setembre del 2010 i maig del 2011.

En aquest període es renoven prop del 65,84% dels delegats i delegades de les empreses catalanes, en concret del total de 57.792 delegats i delegades se'n renoven 38.053.

Els resultats electorals fins avui ens consoliden com a primer sindicat a Catalunya, amb 24.787 delegats i delegades, i al conjunt d'Espanya, amb un total de 116.344 delegats i delegades.

Majories significatives

En els resultats concrets hem de destacar la consolidació de la nostra majoria als sectors industrials i de serveis, com ara a les indústries metal·lúrgiques, les indústries químiques, els serveis financers i administratius, els serveis de comunicació i la funció pública. D'altra banda, millorem la nostra presència i representativitat en els sectors del comerç, l'hostaleria i el turisme.

Ara bé, queden encara un gruix important de renovacions entre els mesos de juny i desembre del 2011, i especialment entre setembre i desembre. En concret entre aquests mesos hem de renovar un total de 7.500 delegats i delegades al conjunt de Catalunya.

Falta de representació sindical

Encara, però, hi ha moltes empreses que no tenen representació sindical, fet que significa, d'una banda, la manca d'interlocutors per part dels treballadors i treballadores davant les direccions de les empreses, amb el risc que no s'apliquin els drets que els corresponen; de l'altra, el fet que no compten per a la representativitat en la negociació dels convenis sectorials d'aplicació i en els que es determinen les condicions de treball dels treballadors i treballadores.

© M. Mora

Eleccions sindicals a Clece, empresa de neteja a l'Hospital de la Vall d'Hebron (a dalt) i a l'Hotel Majestic (a baix)

Des d'aquestes línies volem agrair i felicitar la tasca dels delegats i delegades així com la dels homes i dones sindicalistes que amb el seu esforç i la seva dedicació voluntària fan possible la força de les CCOO per defensar els drets dels treballadors i treballadores, i aconseguir-ne de nous. Així mateix, volem demanar-vos la continuïtat d'aquest esforç per ampliar el nombre de delegats i delegades nostres que treballen per millorar les nostres condicions de treball. ■ **Xesús González**

CCOO de Catalunya celebra la XIX Escola d'Estiu amb el lema "Ciutadania en canvi, valors del sindicalisme"

Els dies 6 i 7 de juliol, a la ciutat de Castelldefels, zona d'especial desenvolupament econòmic i social de la franja sud del Baix Llobregat, tindrà lloc la XIX Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya.

Aquest espai, on participen un centenar de quadres i dirigents sindicals, pretén ser útil en

l'anàlisi i la reflexió de les transformacions i els processos de canvi que pateix la societat, les empreses i l'economia, els mitjans de comunicació o els valors de transformació social que ens són propis. Posarem en valor les estratègies sindicals en l'actual context econòmic amb la participació de diverses seccions i àmbits sindicals que, sotmesos a un xantatge amb l'excusa de la crisi, han trobat fórmules per mantenir drets i condicions laborals. Hi tindran un espai destacat els acords presos pel sindicalisme europeu en el 12è Congrés de la CES, amb la participació de sindicalistes de la CGIL de la Llombardia, de la CGT de Saint-Nazaire (França) i de l'organització sectorial alemanya d'IG Metall. La sessió del dijous 7 començarà amb la interven-

ció del catedràtic de Filosofia Contemporània Manuel Cruz, amb el qual farem una reflexió sobre la reivindicació del valor del treball en una època de deteriorament de vincles i de canvis en la societat. També analitzarem el paper de la informació i la comunicació en una societat i un país en canvi, amb la participació de reputats analistes del sector, com Jaume Roures, del grup Mediapro; Manel Pérez, de *La Vanguardia*, o Rosa M. Calaf, periodista i corresponent. L'escola acabarà analitzant amb una sèrie d'entitats socials la complicitat i el treball que haurem de fer els propers anys per construir pràctiques compartides i teixir xarxa en un moment històric on els valors de l'esquerra social estem en retrocés. ■ **Josep M. Romero**

Odont[®]
QUALITY
CLÍNiques DENTALS

**UNA BOCA SANA
I CUIDADA...**

*i segueix amb
la teva vida*

5 CLÍNiques A LA TEVA DISPOSICIÓ

BARCELONA: Roger de Flor, 271 · Tel.: 93 459 06 07
HOSPITALET: Av. Ponent, 19 · Tel.: 93 448 21 23
SABADELL: Via Alexandra, 12 - 14 · Tel.: 93 724 40 99

GIRONA: Av. Sant Francesc 21, 3º A
Tel.: 972 41 02 05
FIGUERES: Caamaño 4, 1º 2ª
Tel.: 972 67 29 28

**CONDICIONS ESPECIALS
AFILIATS I AFILIADES**

Ara, si ets afiliat o afiliada de CCOO, tu i els teus familiars podreu gaudir de serveis gratuïts i preus especials a les clíniques dentals Odontquality.

SERVEIS GRATUÏTS

- Visita i diagnòstic odontològic
- Diagnòstic d'ortodòncies
- Radiografies intrabucals
- Diagnòstic implantològic

SERVEIS A PREU FIX (NOMÉS 20€)

- Higiene bucal
- Extracció simple de peces bucals
- (neteja + revisió per sessió)

I EN CAS DE TRACTAMENT

EN QUAalsevol ESPECIALITAT INCLÚS
EN LES TÈCNiques MÉS INNOVADORES

-25%

I FINANÇAMENT SENSE INTERESSOS

LA FRASE **Ernesto Sábato, escriptor argentí (1911-2011):**

“Al parecer, la dignidad de la vida humana no estaba prevista en el plan de globalización”

CALENDARI

Festes laborals 2012

La Generalitat ja ha establert el calendari oficial de festes laborals per a l'any 2012. Els dies fixats seran els següents:

- 6 de gener (Reis)
- 6 d'abril (Divendres Sant)
- 9 d'abril (Dilluns de Pasqua Florida)
- 1 de maig (Festa del Treball)
- 15 d'agost (l'Assumpció)
- 11 de setembre (Diada Nacional de Catalunya)
- 12 d'octubre (Festa Nacional d'Espanya)
- 1 de novembre (Tots Sants)
- 6 de desembre (Dia de la Constitució)
- 8 de desembre (la Puríssima)
- 25 de desembre (Nadal)
- 26 de desembre (Sant Esteve)

A més de les festes esmentades es fixaran, mitjançant una ordre d'aquest Departament, dues festes locals, retribuïdes i no recuperables, a proposta dels ajuntaments. ■

TROBADA

Nova edició del Galeuscat sindical

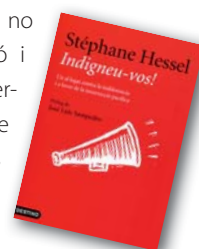
Els dies 26 i 27 de maig van tenir lloc a Santiago de Compostel·la les IV Jornades Galeuscat, espai de trobada i intercanvi de les confederacions de CCOO de nacionalitat: Galícia, Euskadi i Catalunya. Amb el títol “Un espai de competències compartides”, vam fer una posada en comú al voltant de la situació del diàleg social a tots tres territoris i vam repassar estratègies i visions sobre les polítiques actives d'ocupació i la seva execució al territori des del punt de vista de la utilitat cap a la població aturada. Finalment, vam establir un debat molt interessant sobre els àmbits de competència compartida sectorial i territorial en la negociació col·lectiva, posant especial atenció en la pime i en la dinamització de les comissions paritàries.

Les sessions ens van permetre enviar un missatge als mitjans de comunicació i a la societat de la bona salut i de la presència social i electoral del sindicalisme de classe, representat per CCOO de manera diversa a les nacionalitats històriques. ■

REFLEXIÓ

Indigneu-vos

Un llibre de només 30 pàgines s'ha convertit en un fenomen social. Es tracta d'*Indigneu-vos*, de Stéphane Hessel, un autor de 93 anys, excombatent de la resistència francesa i diplomàtic. Hessel, jueu nascut a Alemanya i nacionalitzat francès, va viure l'horror de la guerra i del camp de concentració. Ara publica aquest llegat destinat principalment als joves, en què els insta a abandonar la indiferència en temps adversos com l'actual, en què no ha “d'existir espai per a la resignació o l'apatia”. L'autor recorda que precisament la indignació contra els nazis va impulsar la seva derrota i la posterior reconstrucció, i va fixar les bases de l'actual estat del benestar. Hessel es pregunta com és possible que en aquelles circumstàncies tan difícils es pogués crear una societat més justa i ara, en un moment més dolç, permetem desmantellar tot el que s'ha obtingut en temps molts més adversos. L'autor defineix el món actual com a injust, amb uns polítics que no compleixen la seva obligació i que actuen a voluntat dels mercats, abandonant els valors que fonamenten una societat més justa. Sens dubte, un llibre oportú i necessari. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Arenys de Mar	Mollet del Vallès
Argentona	Montcada i Reixac
Badalona	Montmeló
Berga	El Prat de Llobregat
Caldes d'Estrac	Premià de Dalt
Caldes de Montbui	Premià de Mar
Calella	Ripollet
Canet de Mar	Roda de Ter
Capellades	Rubí
Cardedeu	Sabadell
Castellbisbal	Sant Adrià de Besòs
Cercs	Sant Andreu de Llanereres
Cerdanyola del Vallès	Sant Boi de Llobregat
Cornellà de Llobregat	Sant Cugat del Vallès
Esplugues de Llobregat	Sant Joan Despí
Folgueroles	Santa Coloma de
Gavà	Gramenet
Granollers	Sitges
L'Hospitalet de Llobregat	Terrassa
Igualada	Tona
Manlleu	Vic
Manresa	Viladecans
Martorell	Vilafranca del Penedès
El Masnou	Vilanova i la Geltrú
Mataró	Vilassar de Dalt
Moià	Vilassar de Mar
Molins de Rei	

Fins on arriba la teva curiositat?

Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona
64 equipaments a 52 municipis, que et permetran descobrir èpoques passades i gaudir del nostre patrimoni.

www.diba.cat/cultura

**Diputació
Barcelona**

Àrea de Cultura